

Brunssums damtoernooi opnieuw geslaagd

Prosman meesterlijk

Van onze correspondent
JO GORISSEN

BRUNSSUM - Dammen is een sport voor jong en oud. Volgens Hans Rutjens, met 82 jaar de oudste deelnemer aan het Brunssumse damtoernooi, kan de denksport op de honderd velden tot op zeer hoge leeftijd worden beoefend. Sterker nog: hij bewijst het zelf steeds. In de slotronde in het Rombouds College won de Roermondenaar tegen Bert Nieling. Rutjens eindigde in de middenmoot. Winnaar werd Erno Prosman.

Hans Rutjens: „Ik doe nu voor de vierde keer mee, maar telkens vind ik het weer schitterend om in deze entourage mijn geliefde spel te spelen,” vertelde de damveteraan, die de afgelopen week ruim 35 uur achter het dambord was gekluisterd.

Iedereen was het erover eens: de achttiende editie van het Internationaal Brunssumse Damtoernooi was een succes. Dammers van acht nationaliteiten streden over negen ronden om de hoogste plaatsen in de diverse klassementen. Hoewel het gros van de 92 deelnemers niet in de prijzen viel, werden hoogstaande en interessante partijen gespeeld. En om dat laatste draait het bij elk rechtgeaarde dammer.

„Ik speelde vandaag een spannende

klassieke partij. Hoewel ik beter stond, was het voor mij niet helemaal duidelijk of ik deze partij zomaar even zou winnen. Maar toen mijn tegenstander een lokzet verkeerd beoordeelde, kwam ik een schijf voor en wist de partij toch nog eenvoudig te winnen,” vertelde de opmerkelijk fitte Hans Rutjens.

Terwijl oud-jeugdwereldkampioen en winnaar Erno Prosman in de slotronde zijn naaste belager Goedemoed niet méér gunde dan remise, hield Kerkradenaar Roel Küppers op alle borden een oogje in het zeil. De enige Limburgse internationale arbiter moest ervoor zorgen dat er geen onreglementaire dingen gebeuren. Küppers: „Vooral in de tijdnoodfase is het nogal hectisch, omdat de damschijven veelvuldig over het bord vliegen. Eigenlijk kom je ogen tekort.”

De revelatie van het toernooi was ongetwijfeld John Lewkowicz van de Heerlense damclub Eureka. Na een afwezigheid van zeker 22 jaar maakte hij dit seizoen zijn comeback. Met gedegen spel wist hij mee te spelen om de ereplaatsen. Dat het uiteindelijk de zesde plaats zou worden, had niemand vooraf kunnen bevroeden. Als hij zijn zo goed als gewonnen partij tegen de Rus Novozenov niet remise had laten lopen, was hij wellicht de sensatie geworden van het toernooi. Hij was wel de beste Limburger.

Plaatselijk favoriet Peter Schellekens had vooraf gedacht dat hij de beste Limburgse speler kon worden. Hij speelde echter een matig toernooi. Hij: „Ik begrijp de hele wereld niet meer. Dit was een uitermate zwak optreden. Hoe dat in hemelsnaam kan, snap ik nu nog niet. Mijn voorbereiding was in orde en nu eindig ik tussen de 15e en 20e plaats. Ongeveer hetzelfde als een jaar of vijf geleden. Ik ben dus niets opgeschoten.”